

ABRAHAM HANS

HOOP OP DE OOGST...

Mevrouw de Porteira, Reginald en Ethel hadden een hele week in Engeland vertoefd. Ze brachten van uit Folkestone Paulina de Baarne mede. De jongste zoon de Porteira vond zijn verloofde weer stralender en levenslijker dan ooit. Ze zou bij baron de Bontink logeren. Reginald zou dan een tijd op «De Donk» verblijven. Maar de barones hoopte wel, dat door haar invloed, haar man Paulina ook op het kasteel zou uitnodigen.

In vrolijke stemming vaarde het gezelschap met de mailboot naar Oostende. Daar nam het de trein naar Gent. De auto van «De Donk» stond aan het station. Men reed eerst naar het landhuis van Boudewijn de Bontink. Die verwelkomde de reizigers zeer hartelijk en nodigde

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 451

A. HANS.

De Gestoorde Zesdagenkoers

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Contich.

allen uit om te blijven eten.

«Paulina, ik zal u nu toch niet meer uit het huis van uw oom de Baarne te Nevele moeten verlossen, hoop ik?» vroeg de Bontink vrolijk.

«Neen, want ik ga er niet heen. Ik wil die akelige mensen niet terug zien, al zijn ze oom, tante en neef. En naar mijn neefje ben ik nog het minst nieuwsgierig van al».

«Uw neef Maarten is al enige weken in Duitsland», hernam de Bontink. «Hij is er voor de geldzaken en moet er een tijd blijven».

«Dat doet me veel genoeg voor hem», hernam Paulina.

«En ik heb vernomen, dat uw oom de Baarne ziek is en zich nog moeilijk kan bewegen. Hij moet een kleine beroerte gekregen hebben».

«Ik wens hem zijn gezondheid terug, maar zal hem niet gaan verplegen. Ze hebben me daar te gemeen behandeld».

Ethel vertelde over de reis in Engeland, waar ze veel gezien en genoten had.

Na het middagmaal reden mevrouw, Ethel en Reginald naar «De Donk».

Reginald zou 's avonds weer op bezoek komen en hoopte dan ook, dat hij een goede boodschap van zijn vader zou hebben.

Paulina bleef dus op het landgoed van de Bontink, waar de huishoudster haar hielp bij het uitpakken van haar koffers.

Baron de Porteira ontving vrouw en kinderen vrij koel. Hij kon moeilijk in zijn nederlaag berusten. Hij was ook op de maaltijd bij zijn zwager uitgenodigd geweest, maar had er niet heen willen gaan. Na wat over en weer gepraat te hebben, zei Reginald:

«Papa, Paulina is ook meegekomen uit Engeland».

De Porteira kreeg als een schok en werd plots als bevangen door één van zijn oude driftvlagen.

«En gij slingert mij dat dadelijk zo maar in mijn gezicht, denkend dat gij nu geheel de baas over mij zijt» riep hij uit.

«Maar papa, ik dacht...»

«Ge kunt denken wat gij wilt, maar waag het niet Paulina de Baarne hier te brengen. Dan zend ik haar weg. Ha, dat ik me voor mijn kinderen heb moeten vernederen is erg. Doch mij gewonnen geven tegenover die vrijgevochten jonkvrouw, die *garçonne*, ik doe het niet. Ze is erg genoeg om hier binnen te dringen, maar ik waarschuw u: ga niet te ver! Ik ben niet op zo een modern meisje gesteld... Daar, ge moogt het weten... En ik kan me nog verweren tegen de overmacht van de Bontink! Ha, ze moet hier zeker weer rondrijden met haar sportauto tot schandaal van de streek!»

«Word nu toch kalm!» zei de barones sussend.

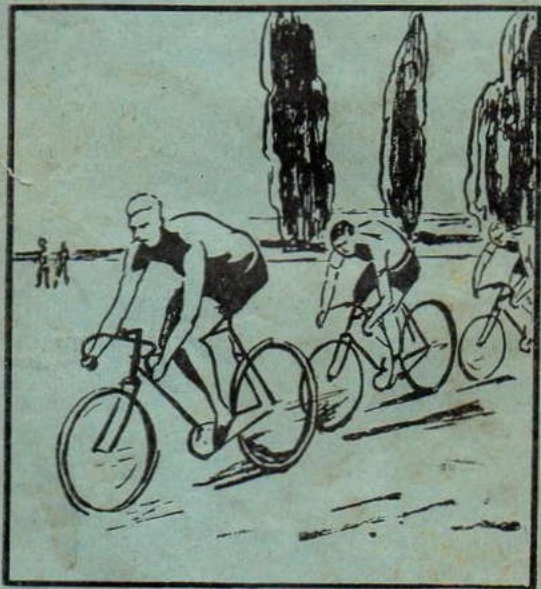
«Gij windt mij op. Ik heb hier mijn smaad zitten verbijten, al die dagen lang. En dan zegt Reginald me alsof er geen vuiltje aan de lucht

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 465.

A. HANS.

De Groote Ronde

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Contich.

was, dat nu ook Paulina de Baarne triomferend haar intrede op «De Donk» zal doen, vanwaar ik ze gebannen heb».

Nijdig liep de Porteira de kamer uit.

Bij Reginald was de stemming eensklaps versomberd en verschrikt keek de jonker zijn moeder aan.

«Papa is tijdens onze afwezigheid zwaar verhard», zei de barones. «Maar dat zakt wel. Neem het niet te tragisch op, Reginald.»

«En ik had zo op de verzoening gehoopt».

«Alles komt in orde. Met wat tijd...»

Ethel en Walter van Orsdam huwden op de vastgestelde datum. Beatrix was na lang aarzelen bij François te Gent teruggekeerd. Ondanks al wat er gebeurd was hield ze nog van haar echtgenoot en er was toch ook hun dochtertje. Toch bleef het maar een mat huwelijk. De oudste zoon de Porteira besteedde bijna al zijn tijd aan het bestuur van de fabriek. De crisistijd bracht veel beslommingen mee. François vermeid zijn eigen familie. Baron van Leewerdal wou zijn schoonzoon niet meer ontmoeten. De Porteira zat dagen lang te mokken. Paulina keerde naar Engeland terug. Reginald vervulde zijn militaire dienst.

Het was januari 1932. Greta had een brief gekregen van Jan. Ze las die voor haar man:

Beste zuster en schoonbroer,

Ge zult wel weer eens wat nieuws willen horen. Wij stellen het allen goed. Ik heb te Gent een fietsenwinkel geopend, tevens blijf ik nog renner. Ik heb gisteren mijn eerste fiets verkocht. De winkel is nu in orde en de werkplaats goed ingericht. Ge zult toch eens moeten komen zien, hoe netjes het is. En ik hoop veel klandizie te krijgen. Maar geheel in orde zal het pas zijn wanneer Martha er mijn vrouwtje is. Ik ga nu 's avonds naar huis, overdag kook ik mijn kost zelf. Eén van de broertjes kan later ook in de zaak komen en het ander vader opvolgen.

Peter, de opzichter, is van hier weggetrokken naar Gent. Hij zal daar handel drijven. Van Edmond, de kasteelknecht, horen we niets meer. Die is misschien in dienst ergens in de vreemde. Verleden week is Mathilde Verhooge naar een klooster gegaan. Haar vader loopt met het hoofd gebogen en gaat niet veel meer uit. Moeder Lemmink zal ook nooit meer vrolijk zijn en ook haar man is stil. Ze werken samen hard. Maar het leven van die mensen is gebroken. Arme Pieter, allemaal door die ellendige drank !

Ros is veertien dagen geleden in de gevangenis gestoken om een heer in haar Gentse herberg bestolen te hebben. Maar ze komt er weer uit en zal wel voortdoen.

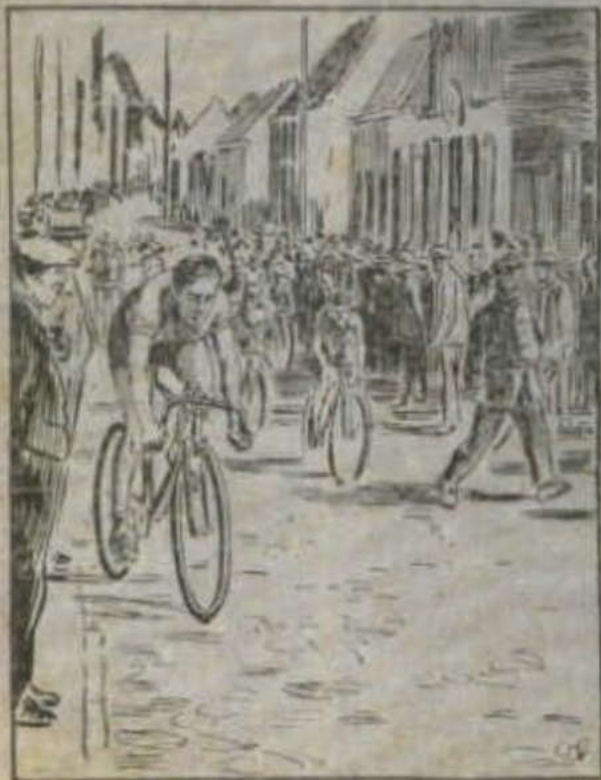
En nu wat nieuws van de Porteira's:

A. HANS KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 667

A. HANS

DE KOERS VAN DEN LUIAARD

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Kortich.

Jonker François zien ze niet meer op «De Donk». Ook te Gent heb ik hem niet ontmoet. Daar is niets aan verloren. Laten we er voortaan over zwijgen! Jonker Reginald komt wel regelmatig op het kasteel en ook bij zijn oom de Bontink. Het is geweten dat hij na zijn legerdienst trouwt met Paulina de Baarne. De barones bestuurt nu feitelijk het kasteel en de goederen. Baron de Porteira hinkt nog meer dan vroeger.

Dellens heeft zes maanden gevangenis gekregen om brand te hebben gesticht op de hofstede waar Dries woonde. Maar men heeft zijn straf toch wat verkort. Hij is weer thuis en drinkt als vroeger. Zijn dochter, die jonge slons, is weggelopen. Ze vertellen dat ze te Brussel werkt, maar wat voor werk weet men niet.

Dries Roelens verblijft nu in Holland. Hij durft niet weerkeren naar Drogen.

Martha en ik stappen na Pasen in het huwelijksbootje. Vanzelfsprekend verwachten we u op de bruiloft.

Vóór die tijd kom ik nog wel eens tot bij u in Westkapelle gefietst. Dat is ook een goede oefening, maar dan mogen de wegen niet geïjzeld liggen. Ik hoop u in volle gezondheid te ontmoeten.

Ontvang veel groeten van vader en moeder en allen, en in het bijzonder van uw broer, Jan Wellens.

«Hij kan goed schrijven», zei Greta fier tot Armand, haar man.

«Ja, en hij is een doorbrave, degelijke jongen. En hij heeft gelijk: we zwijgen voortaan over die jonker François.»

Over berg en dal. Zo verliepen de levens van elkeen. Ondanks de aanhoudende moeilijke jaren poogde de jonge generatie er het beste van te maken. De crisis en dreigende oorlog maakten het leven moeilijk.

Jan Wellens verkreeg een flinke rijwielzaak en behaalde nog mooie uitslagen als beroepsrenner. De wielersport had hem van de dwang van het kasteel bevrijd. Hij was er ook in geslaagd zijn ouders onafhankelijk te maken. Zijn huwelijk met Martha Wellens bracht beide echtelingen het geluk en drie gezonde zoontjes.

Reginald de Porteira en zijn modern vrouwtje Paulina verbleven te Gent. Met Walter van Orsdam had hij er een bloeiend advocatenkantoor. Langs de wielersport en de politiek behield hij contact met de bredere volkswagen. Naar het voorbeeld van zijn stageleider, meester Victor Sabbe, ijverde hij met wisselende bijval voor een sociaalbewogen en Vlaamsgezinde vrijheidspartij. Paulina hielp hem daarbij en schonk hem bovendien twee zoontjes, genoemd naar haar Engelse voogd John en naar de baron de Bontink, Boudewijn.

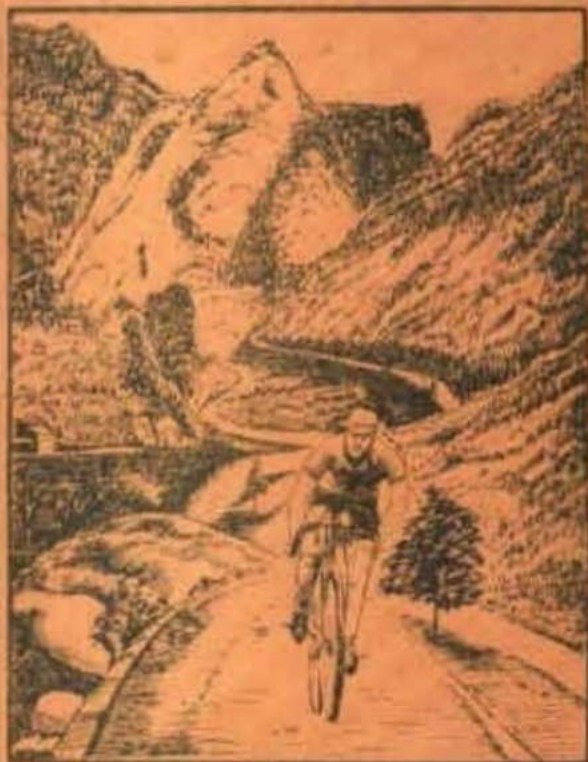
De barones de Porteira verdroeg de luimen van haar man. Zij verheugde zich in het geluk van haar kinderen en kleinkinderen. Ook Ethel was moeder geworden van twee schattige dochtertjes.

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr. 671

A. HANS

De eerste Ronde van Frankrijk

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Kortrijk.

Maar Greta, op haar polderhoeve nabij de Schapenbrug te Westkapelle, had weldra een welvarend gezin met vijf kinderen. Die waren haar allen even lief!

Boudewijn de Bontink, de sportvriend, was nog steeds even blijmoedig en dienstvaardig. Voor Reginald bleef hij een tweede vader. Hij werd nog tot nationaal ondervoorzitter van de Wielrennersbond en zelfs tot senator verkozen.

ABRAHAM HANS

OVER BERGEN DAL

bewerkt door Jan Marchau

bewerking © 1982-2018, Jan MARCHAU

HELIOS N.V.
ANTWERPEN / AMSTERDAM